

[A. C. Normann.]

handling havde forpligtet os til at gøre. Man kom endda fra venstres og konservativ side med et helt konstruktivt bidrag ved at udkaste tanken om en udligning af forskellen mellem landsporto og lokalporto. Vi gik ind på tanken, der førte os et langt stykke vej i retning af en udligning, hvorved den sidste forskel mellem landsporto og lokalporto blev begrænset stærkt, ja, på enkelte områder slettedes forskellen helt, så vi fik den samme lokalporto og landsporto, hvad der vil bidrage til forenkling af administrationen og til at nærme os det fællesnordiske grundlag. Efter de erfaringer, der nu gøres med den ordning, der nu forhåbentlig bliver gennemført, kan det jo overvejes senere, om man helt bør slette grænsen mellem lokalporto og landsporto.

Så nærmede efter de fredelige vintermåneders kriseforhandlingernes tid sig, og så var det, som om de to partier blev ængstelige for, at de havde været for sagligt indstillede, og de forlod da den linie, de havde fulgt et stykke tid i udvalgsarbejdet, og gik i afslapning, netop da de havde chancen for at præge forslaget stærkt, og dette til trods for at de begge ønsker, at postvæsenet skal hvile økonomisk i sig selv, hvad der efter ministerens oplysninger er tvivl om at det vil komme til at gøre uden takstforhøjelse, og hvad der endda blev endnu mere tvivlsomt efter oplysninger, som de to partier og jeg har været enige om at fremkalde vedrørende pensionsbyrden.

Partitaktiske hensyn blev altså dominerende også på dette saglige område. Nu siger det ærede medlem hr. Holmberg, at han mener ikke, at forhøjelserne bliver nødvendige for at opnå balance på postvæsenets regnskab, og det er naturligvis en skønsag; men den højtærede minister har altså ment det modsatte, og de oplysninger, der er givet os, synes jeg tyder på, at det er tvivlsomt, om postvæsenet vil kunne holde balance i det år, vi her lovgiver for. Vi kunne vel så blive enige om, at med de svingninger, som altid vil være nødvendige på et budget som det, postvæsenet arbejder med, vil det være rimeligt at sørge for at være på den sikre side af balancepunktet i år, hvor det ikke drejer sig om at sende penge ud til befolkningen i form af statsforretninger, der drives med underskud. Hvis der skal være

år med overskud og måske andre med underskud, så må vi søge at tilrettelægge det således, at vi får overskuddet i de år, hvor købekraften er størst. Det falder sammen med den tendens, der iøvrigt arbejdes efter i folketingets økonomiske politik for tiden.

Jeg takker den højtærede minister for offentlige arbejder, fordi han har imødekommet mit ønske om, at indbetalingskort o.s.v., som postvæsenets kunder har købt og forsynet med specialtryk, og som nu bliver gjort værdiløse ved takstforhøjelsen, skal kunne ombyttes eller omtrykkes uden tab for den enkelte forretning, uden tab for den enkelte kunde hos postvæsenet, som jo ikke har kunnet forudse takstændringer med så kort frist, som der her er tale om.

Med disse ord skal jeg på det radikale venstres vegne anbefale forslaget.

Alfred Jensen: Da forslaget var til første behandling her i tinget, mødte det ret stærk modstand, og det var derfor at vente, at der, hvis forslaget overhovedet kom til anden behandling, ville komme et forslag af et andet udseende end det, vi først behandlede. Nu ligger det her, og der er ændringer i det, som jeg må sige i nogen grad imødekommer de synspunkter, vi har gjort gældende.

Man har afstået fra at ændre vægtgrænsen; det hjælper jo noget, men når man så samtidig hører, at de forhøjelser, der er indført af lokalporto, sammen med de andre forhøjelser skulle kunne opveje det provenutab, der bliver ved at opgive ændringen i vægtgrænsen og ved, at man har givet afkald på forhøjelse af avisporto, så er man faktisk ikke kommet spor videre. Det vil altså sige, at de penge, regeringen ville have, får den. Det vil sige, at den nedskæring, der skulle gennemføres herigennem, opretholdes. Vi er modstandere af den forhøjelse af lokalporto, der her finder sted. Vi er tilfredse med, at man som sagt frafalder ændringen af vægtgrænsen, og er også tilfredse med, at man har frafaldet forhøjelsen af avisporto.

Jeg stiller mig alligevel det spørgsmål, når jeg ser disse ændringsforslag her, hvorfor de, der har været så interesserede i at fortælle, at der ikke skal ydes statstilskud, og at man skal sørge for, at statens foretagender hviler på et forretningsmæssigt grundlag,